Tema de la classe
Marcel Proust, La recerca del temps perdut i la interiorització del temps: comparació amb Agustí i contrast amb la trama aristotèlica

1. Resum dels punts principals

1.1. De la trama exterior al temps interior
A classe es contraposa la trama aristotèlica amb una forma de narrar centrada en el temps interior. Segons l explicació, en Aristòtil la trama organitza nexes exteriors entre esdeveniments, mentre que en Proust el que s ha de narrar són esdeveniments de l ànima, no pas fets externs. La idea central és que Proust treballa amb una estructura narrativa que interioritza el temps i el converteix en matèria literària.

1.2. Agustí com a punt de comparació
La classe estableix un paral•lel entre Proust i Agustí. En aquest marc, el temps humà apareix lligat a la subjectivitat, la consciència i la memòria. Es diu que el problema d Agustí és la tensió entre el temps interior i la simultaneïtat pròpia de l eternitat divina. Aquesta comparació serveix per entendre que, en tots dos casos, la qüestió del temps no és només cronològica, sinó també ontològica i interior.

1.3. Marcel Proust i La recerca del temps perdut
La classe situa Marcel Proust com a autor clau per pensar la modernitat literària a partir del gest artístic i de l escriptura. S afirma que va escriure La recerca del temps perdut entre 1908 i 1922. L obra es presenta com la història d un narrador que vol ser escriptor però que no sap de què escriure. El recorregut del narrador passa per la infància, l adolescència, la maduresa, diversos espais i personatges, i també per experiències afectives com els amors, les emocions i les gelosies.

1.4. Temes presents a l obra
A la transcripció s esmenten alguns temes que apareixen en l obra: homosexualitat, superficialitat, modes, antisemitisme i el món dels salons aristocràtics de la burgesia parisenca. No es desenvolupen com una llista sistemàtica, sinó com a exemples del món que recorre el narrador.

1.5. Memòria involuntària i recuperació del passat
Un dels punts centrals de la classe és la memòria involuntària. Es diu que aquests moments permeten recuperar un passat que no estava perdut del tot, sinó latent. El cèlebre episodi de la magdalena és l exemple més conegut d aquest mecanisme. Segons l explicació, el passat es pot reactivar a través d objectes, sensacions o experiències concretes, i això permet al narrador descobrir la seva missió: escriure per recuperar el temps perdut.

1.6. Memòria voluntària i memòria involuntària
La classe distingeix entre memòria voluntària i memòria involuntària. La primera es descriu com una memòria exterior, intel•lectual i normal , que recorda els fets des de fora, com si el subjecte fos un espectador. La segona és al contrari: fa possible revivir el passat des de dins, amb una implicació real del subjecte. Aquesta distinció és bàsica per entendre l argument de Proust tal com s explica a classe.

1.7. Escriptura, imaginació i sentit de la vida
L escriptura apareix com l única forma de fixar, estabilitzar i fins i tot eternitzar allò que és fugisser. Es diu que la vida humana és fragmentària, cronològicament

inestable i sempre exposada al temps que passa. Davant això, la literatura permet rellegir la vida i donar-li sentit. A classe també es diu que la imaginació és clau en aquest procés: el record no retorna com una dada objectiva, sinócom un passat reimaginat.

1.8. Comparacióamb Agustí i la dimensióreligiosa
La comparacióamb Agustí serveix per subratllar que, en Proust, la funcióque en Agustí tenia Déu la pren l escriptura. Tanmateix, la classe també remarca una diferència important: mentre que en Agustí hi ha una dimensióde compartició comunitària, en Proust l obra és personal, hermètica i difícilment compartible més enllàde la lectura. S afirma que llegir Proust no és el mateix que llegir-ne la traducció, i que hi ha una diferència qualitativa en aquesta experiència.

2. Resum esquemàtic per repassar

- Tema general
- Relacióentre temps, memòria i narracióen Proust
- Comparacióamb Agustí
- Contrast amb la trama aristotèlica

- Trama aristotèlica
- Organitza nexes exteriors entre esdeveniments
- Serveix per narrar accions externes
- S oposa a narrar esdeveniments de l ànima

- Proust
- La recerca del temps perdut escrita entre 1908 i 1922
- Narrador que vol ser escriptor però no sap què escriure
- Recórrer vida, espais i personatges
- Temes esmentats:
- homosexualitat
- superficialitat
- modes
- antisemitisme
- salons aristocràtics de la burgesia parisenca

- Memòria
- Memòria voluntària
- Exterior
- Intel•lectual
- Record normal
- No fa reviure realment el passat
- Memòria involuntària
- Interior
- Implicada
- Fa revivir el passat
- Reactiva un passat latent
- Exemple: magdalena
- Exemple: Combré

- Escriptura
- Permet recuperar el temps perdut

- Estabilitza el món
- Dona sentit a la vida
- Fa possible rellegir l experiŁncia
- És l œnica manera de reviure un món desaparegut

- Temps
- Lligat a la subjectivitat
- Lligat a la consciŁncia
- Lligat a la memòria
- No Øs lineal ni progressiu
- Es pot pensar com a passat, present i futur units en certs moments

- Comparacióamb Agustí
- En tots dos hi ha una pregunta pel temps
- Agustí: referŁncia a l eternitat divina
- Proust: la resposta passa per l escriptura
- DiferŁncia:
- Agustí ? dimensiócomunitària
- Proust ? escriptura personal i hermŁtica

- Altres idees clau
- La metàfora es presenta com una eina d investigació
- La gelosia tambØ funciona com un exercici d imaginació
- La literatura Øs presentada com la forma de vida autŁnticament viscuda

3. Dubtes i fragments pendents de verificar

- No consta en la transcripcióuna versióclara i contínua d alguns fragments, perquŁ la transcripcióØs molt irregular i fragmentària.
- Hi ha expressions que semblen corresponents a errors de transcripcióo a formulacions molt deformades, per exemple:
- dramatísticaica
- anŁxies exteriors
- present mœltiple
- recepta dels neologismes
- set grups
- No consta en la transcripcióamb total claredat si algunes referŁncies a en Martí , Bertín o altres noms són exactament aquests noms o si hi ha errors de transcripció
- Hi ha una referŁncia a l esglØsia de Font Vella , peròel context exacte no queda del tot clar.
- La idea de temps retrobat apareix diverses vegades, peròno sempre amb una formulació neta; es mantØ com a concepte general a la classe.

4. Conclusiones

- La classe defensa que Proust converteix el temps interior en estructura literària.
- La memòria involuntària Øs el mecanisme central que permet recuperar el passat.
- L escriptura Øs presentada com l eina que ordena, fixa i dona sentit a una vida fragmentària.
- La comparacióamb Agustí serveix per remarcar que la temporalitat humana necessita una instància exterior o superior per poder-se pensar, peròque en Proust aquesta funció recau en la literatura.

- La diferŁncia entre memòria voluntària i memòria involuntària Øs clau per estudiar el fragment.

5. Cites destacades

- la trama per Aristòtil Øs una qüestiód anŁxies exteriors, no pas interiors
- quan jo interioritzo el temps
- el temps Øs la distància mateixa de l ànima
- Marcel Proust va escriure, del 1908 al 1922, va escriure la grandíssima obra de La recerca del temps perdut
- el cŁlebre episodi de la Magdalena
- la memòria involuntària
- el passat mai no Øs perdut
- la metàfora no pas com un recurs poŁtic, sinócom una eina d investigació
- la vida autŁnticament viscuda Øs la literatura
- QuŁ fa l escriptura? Estabilitza el món
- llegir-lo no Øs el mateix que llegir la traducció

6. Accions o recomanacions
No consta en la transcripció

7. Preguntes obertes
- No consta en la transcripciócap pregunta d examen formulada explícitament pel professorat.
- Queda obert, dins l explicacióde classe, com s articula exactament la relacióentre:
- memòria involuntària
- temps interior
- escriptura
- comparacióamb Agustí

8. Conclusions finals
La transcripciópresenta Proust com l autor que porta a les œltimes conseqüŁncies la interioritzacióde l temps. La seva obra es construeix a partir de la memòria involuntària, que fa possible recuperar un passat latent i transformar-lo en literatura. La comparacióamb Agustí i el contrast amb Aristòtil serveixen per situar aquesta operaciódins una reflexiómØs ampla sobre el temps, la subjectivitat i la funcióde l escriptura.

9. Three tweets del autor sobre el tema

1. El temps no se n va: es queda amagat en una magdalena, en una tassa de te i en algun racóde la memòria. Jo nomØs faig que perseguir-lo amb paper i tinta. #Proust #tempsperdut

2. La memòria voluntària fa veure que recordes. La involuntària, en canvi, et posa el passat al davant i et deixa mut. Quin escàndol tan elegant. #LaRecercaDelTempsPerdut

3. Si la vida Øs fragmentària, l escriptura Øs l œnic moble que li fa una mica de casa. I jo, per si de cas, segueixo escrivint abans que s apagui el present. #MarcelProust